

[Undervisningsministeren.]

rens henvendelse ikke har haft nogen indflydelse på, at ministeriet søger at tilvejebringe grundlag for at imødekomme dette seminariums ansøgning.

Af *Sogaard* til undervisningsministeren (8. juni 1972):

„Hvilke muligheder har ministeren for at imødekomme det stærke ønske om udvidelse af seminariekapaciteten?“

Begrundelse.

I år forventes et større antal ansøgere til seminarierne at blive afvist. Samtidig må påregnes et fortsat udviklet behov for seminarieuddannede lærere.

Undervisningsminister *Knud Heinesens* svar (14. juni 1972):

Seminarierne har oplyst, at der indtil den 1. maj 1972 havde meldt sig 6.155 ansøgere, og at der vil kunne regnes med oprettelse af ca. 180 nye hold med omkring 4.200 studerende.

Til sammenligning anføres neden for det tilsvarende antal ansøgere og optagne i de seneste år:

	Ansøgere	Optagne
1969	3461 (pr. 10.4)	3227
1970	3930 (pr. 1.5)	3518
1971	4999 (pr. 1.5)	4189

I tiden mellem 1. maj og sommerferiens begyndelse ca. 20. juni modtager seminarierne stadig henvendelser om optagelse, og i 1971 steg antallet af ansøgere 10 pct. i nævnte tidsrum. På den anden side melder en del ansøgere fra, navnlig omkring 1. juli eller i løbet af juli måned.

Selv om der herefter ikke på nuværende tidspunkt kan opgives et endeligt ansøgetal for dette år, må det dog konstateres, at der i det sidste par år — efter en periode med stagnation og moderat stigning i tilgangstallene — er sket en meget kraftig stigning i antallet af ansøgere — kraftigere end påregnet.

Det bør dog understreges, at det forventede antal optagne må ses på baggrund af dimission af kun knap 1.100 studerende sommeren 1972, således at der er udfoldet store bestræbelser for at øge seminariernes kapacitet.

Det er næppe muligt at iværksætte en

yderligere udvidelse af seminariekapaciteten. Stramningen i anlægsvirksomhed inden for den offentlige sektor gør sig også gældende på seminarieområdet. Man vil fra ministeriets side undersøge mulighederne for en lettelse af kapacitetssituationen på lidt længere sigt gennem eftermiddags- og evt. aftenundervisning. Skulle det lykkes ad denne vej at gennemføre en højere udnyttelse af de forhåndenværende lokaler, vil det selvsagt ikke være gratis, idet der i så fald må foretages en tilsvarende forhøjelse af en række driftsbetillinger gennem oprettelse af flere lærerstillinger m. m.

Uanset at en udvidelse af kapaciteten kan gennemføres ved en højere udnyttelse af bestående lokalemuligheder, må det dog erkendes, at en mere mærkbar kapacitetsudvidelse må forudsætte en udvidelse af anlægsvirksomheden.

Af *Skovmand* til ministeren for europæiske markedsanliggender (9. juni 1972):

„Hvilke skridt agter ministeren at tage på baggrund af de senest fremkomne oplysninger om de grundlovmæssige forudsætninger for tilslutning til EF?“

Begrundelse.

Regeringens officielle standpunkt er, at Danmark kan blive medlem af EF på grundlag af bestemmelserne i grundlovens § 20. Dette standpunkt har hidtil været begrundet med professor Max Sørensen's responsum af 12. februar 1971.

I sidste nummer af *Juristen* har professor Holger Steen Sørensen imidlertid gennemgået dette responsum ud fra en sproglig, logisk vurdering og er kommet til det resultat, at Max Sørensen netop ud fra de forudsætninger, han har stillet op, ikke kan have ret i sin påstand om, at § 20 er tilstrækkelig. Den omstændighed, at Danmark ikke uden de øvrige medlemslandes samtykke kan melde sig ud af EF igen, gør det umuligt, at Danmark kan gå ind i EF uden en ændring af grundloven.

Regeringen kan på denne baggrund ikke fastholde sit hidtidige standpunkt. Hvis den fortsat ønsker Danmarks medlemskab af EF, må den nu enten fremsætte forslag om ændring af grundloven eller meddele de øvrige medlemsstater og ansøgerlande, at Danmarks tilslutning sker under den forud-